

دروہ کی

مزاحیہ شاعری

شہزادہ آصف علی

جاوید شانی

فیصل آباد، گلبرگ، گلبرگ

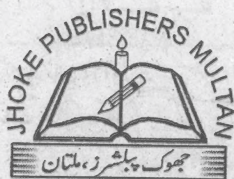

ڈوٹھر کی

شاعر

شہزادہ آصف علی گیلانی

جاوید علی شانی

جھوک پبلشرز دولت گیت ملتان

061-4511568-0308-7385765

جملہ حقوق محفوظ ہن

کتاب دانال	: ڈوٹھر کی
شاعر	: شہزادہ آصف علی گیلانی، جاوید علی شانی
کمپوزنگ	: محمد عابد جاوید
ٹائٹل	: محمد طاہر دھریچہ
چھاپہ خانہ	: جھوک پرنٹرز - ملتان
میل	: 20 روپے
تاریخ اشاعت	: 2014ء
بمقام	: چوک کمہاراں والا ملتان
رابطہ نمبر	: 0300-7818320

ملن دے پتے

☆ الہی بخش بک سیلر سکول بازار رحیم یار خان ☆ المدینہ بک سنٹر نزد اے سی کورٹ علی پور ☆ عرفان پوسٹر
 ہاؤس راجن پور کلاں ☆ عاشق کتاب گھر چوک گھنٹہ گھریاقت پور ☆ الحمید پوسٹر ہاؤس لاری اڈا سبزی
 منڈی روڈ بہاول پور ☆ رحمان بک سنٹر لیہ ☆ گبول بک ڈپو بھونگ شریف ☆ الغفار بک سیلر چوک منیر
 شہید احمد پور شرقیہ ☆ نورانی ورائٹی ہاؤس دیرہ غازی خان ☆ شیخ محمد حسین بک سیلر فوارہ چوک جھنگ صدر
 ☆ نثار بک سنٹر صادق آباد ☆ یونس امین حاجی پور شریف ☆ مشتاق بک ڈپو اندرون تحصیل بازار نزد تھانہ ٹی
 احمد پور شرقیہ ☆ ناصر بھٹی کتاب گھر محلہ پٹھانانوالہ نور پور تھل ☆ رفیق خان پوسٹر ہاؤس چوک بخاری کہروڑ
 پکا ☆ سہیل جنرل سٹور خان گڑھ ڈومہ ☆ عزیز برادرز تاجران کتب اردو بازار بھکر ☆ عارف بک ڈپو لاری
 اڈا ملتان ☆ خواجہ محمد یعقوب بک سیلر چچاوی بازار خان گڑھ ☆ ایف رمضان پوسٹر ہاؤس بوہڑ گیت ملتان
 ☆ شیخ محمد حسین نیوز ایجنٹ جنگ صدر ☆ جیلانی پوسٹر ہاؤس ملتان۔

انتساب

ایم ایف 103 دے معروف کمپیٹر

بہار حسین

مہر اسلم سیال

تے سرائیکی دی ابھردی پہچاں

راول خان سندھڑ

تے

سانول خان سندھڑ

دے ناں

ڈوہڑے

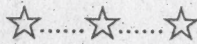
﴿شہزادہ آصف علی گیلانی﴾

توں نفرت کر میں پیار کراں ڈوہیں ہک بے کوں ازماؤں پیٹھے
 نہ توں بولیں نہ میں بولاں بس اکھیاں نال الاؤں پیٹھے
 توں تیر چلا میں صبر کراں ایویں دل دا شوق مٹاؤں پیٹھے
 ڈوہیں آصف پیار تے نفرت دی چس روز حشر تائیں چاؤں پیٹھے

ایں سال وی گھاٹا آیا ہے میکوں لوکو پچھلے سال وانگوں
 میں ڈھیر چلاک تے چتر اہم گیاں ٹھکيا چھوٹے پال وانگوں
 ودا وقت بھینداں چپ کر کے کہیں اُچڑے ہوئے لچال وانگوں
 لٹیا جاٹ کے ہس میں آصف کوں دلبر نے لٹ دے مال وانگوں

چن لال گلابی ہوٹھاں تے نہ سرخی لا احسان ہوئی
 پیا کجل اکھیں وچ پایا کے نہ مست بٹا احسان ہوئی
 نہ ہار سنگھار دی زحمت کر نہ زلف ٹھہرا احسان ہوئی
 چن آصف میگوں جلدی ہے بس ہوٹھ چما احسان ہوئی

آئے سانول مٹھرا گلقد آئیں کرم کمائے اساں بچ پئے ہئیں
 تئیں پیار دا آب حیات وانگوں بھر جام پلائے اساں بچ پئے ہئیں
 پیا انبگلیں پھیر کے زلفاں وچ سر جھولی پائے اساں بچ پئے ہئیں
 ساڈے آسف چھیکڑی ساہ ہانی تئیں ہوٹھ چمائے اساں بچ پئے ہئیں

میڈے پیار والے ست ماڑ اُتے کئی ظلم دیاں بجلیاں کھم پن
 میڈی چاہت دیاں مضبوط چھتاں ہک لختے دیوچ سم پن
 وت پاک چراغ حیاتی دے تکھے جھکڑاں نال وسم پن
 ایہو آصف منظر ڈیکھ کرائیں عزریل دیاں اکھیں ترم پن

جیویں پنک دی پہر دیداری داسیں ہوندا اے فرض سپاہی دا
 ایویں آصف کافی عرصے توں ڈتا پہرہ میں چن ماہی دا
 جڈاں عین شباب تے آپنے کہیں سبق ڈتے گمراہی دا
 گئے غیر دوڑ میڈی محنت تے بمب سٹ کے بے پرواہی دا

ایویں حُسن دی زینت میک ابھے جیویں پھل ہن باغ دی زینت
 ایویں کجلا اکھ دی زینت ہے جیویں سوچ دماغ دی زینت
 ایویں خون جوان دی زینت ہے جیویں تیل چراغ دی زینت
 ایویں آصف روح دی زینت ہیں جیویں مرہم داغ دی زینت

چندے منہ تے چُپ دا جندرا ہے او ظلماء دی تصدیق ہاں میں
 جیکوں مندری وچ کوئی نہیں پیندا سیں او بے کار حقیق ہاں میں
 جیکوں نفرت ساڑ سوا کیتے اوہ چاہت دی تحقیق ہاں میں
 جیڑی مالک ظلم دے کاٹی بٹائی بس آصف او تخلیق ہاں میں

میکوں سردے بھرٹے آن سٹی ہئی عرش تے گس دی تری
 میڈے نال رسیے جھیڑے دی ڈس کنیں سمجھائی ہئی گری
 میں معافی منکداں بھل چک کے کیتی گالھ جے ہودے بُری
 میڈے پیار تے آصف نفرت دی نہ پھیر اچانک چھری

کر وعدہ میڈے گھر دے وچ کڈاں گھن آسیں تشریف اے
 تھی جذبے ڈھول جوان ویسں توڑے ہو بگن اصل ضعیف اے
 سُن خبر وصال دی چن آصف مرویسں آپ حریف اے
 تیڈی آمد تے تھی ختم ویسی چن ہجر دی سب تکلیف اے

تیڈے حُسن دی کیا تعریف کراں توں چن دا یار انگور ایں
 جیڑھا مئے دے وچ وی نہیں ملدا تُوں او بھر پور سُور ایں
 بیا ایں توں ودھ کے کیا آکھا تُوں جنت باغ دی حور ایں
 اسماں تیڈے دم دے نوکر ہئیں کیوں راہندا آصف دور ایں

اللہ پاک گواہ ہے کوڑ نہیں ہاں بالکل سدھا سادہ
 ہاں نوکر نجف دے والی دا جئیں کیتے کرم زیادہ
 میڈا بگاوٹ پیشہ کائنا ہا کیتا سچٹاں ہے آمادہ
 میں قوم دا سید گیلانی ہاں اتے ناں آصف شہزادہ

توں حسن دا مرکز ہمیں ڈھولا پیا قدرت دا شاہکار ایں
 تیڈی ٹور کنوں معلوم تھیندے توں قیامت دا آثار ایں
 توں آصف چن دی زینت ہمیں پیا پھللاں دی مہکار ایں
 پتی عاشق وانگ خزاں دے چن رکھیں خیال توں خاص بہار ایں

جیویں دھپ دیونچ پھل سک ویندن ایویں سک دے سیک تے مس گئے ہمیں
 تیڈی نفرت دی سر ڈانگ لگی اساں اپنے خون اچ پُس گئے ہمیں
 پے یار مکاٹیں آندے ہن اساں عین شباب اچ مس گئے ہمیں
 تیڈی یاد اچ آصف عید دے ڈینھ اساں پکرے وانگوں کس گئے ہمیں

ہر زخم دیاں واچھاں پاڑیاں ہن ہن دھاڑیں ہر ہک داغ وچوں
 ایں ہجر پُواتی لاتی ہے دھوں نکلے روز دماغ وچوں
 ایویں خون نچوڑیئے چن جیویں کڈھ گھنوں تیل چراغ وچوں
 ایویں آصف دل وچوں ڈھول کڈھیے جیویں تر وٹسٹو بھل باغ وچوں

شالا بخت اقبال بلند ہووی جن وینداں تیڈی دھم ڈہداں
 جتھوں لنگھدیں جانی عاشقاں دے تیڈے آسوں پاسوں جھم ڈہداں
 کئی ڈہدیں آصف مردے ہن کئی سوچاں دیوچ گم ڈہداں
 تیڈیاں زلفاں حجرِ اسود ہن بخشج پوواں متاں چم ڈہداں

ڈیساں چھوڑ میں تیڈی نگری کوں تیکوں دلبر خبر نہ ہوسی
 ونج دیرے لیساں اوں جاہ تے جتھ ظلم تے جبر نہ ہوسی
 جڈاں سٹیسیں جھوک لڈا گیا ہے توں روسیں صبر نہ ہوسی
 پردیس اچ آصف دفن تھیاں تیڈے وطن تے قبر نہ ہوسی

انہاں نیئاں دے دریاواں توں آباہر ہنجوں دی چھل گئی
 سیلاب دا ایس طوفان آیا رخسار دی رونق گل گئی
 لٹھ کجلا گئے وہہ لالی گئی مک ہونٹاں دی بھل بھل گئی
 ایہو منظر ڈیکھ کے لوک آدھن تیکوں آصف یاری پھل گئی

کھڑا لطف اندوز توں ہوندا بیس ساون وی تک برسات اے
 پچھاں ڈیکھتاں سہی پئی پڑدی ہے میڈی دل جی چن کائنات اے
 تیڈے بدن تے قطرے بارش دے میڈے بدن تے ہے سکر اے
 ہن چھیکڑی ساہ میں آصف دے کر جلدی چن ملاقات اے

کہیں عید برات دی آمد وچ پئے فرق ونجے ہک ڈینھ دا
 میڈیاں اکھیاں پیش کریندیاں من رو رو کے منظر مینہ دا
 جڈاں آویندیں ول تھی ویندے میڈا آصف جگرا شینہ دا
 جڈاں ٹر ویندیں ول شام صبا حیں چولا ہنجواں نال جھہیندا

میڈے حصے اچ یار خزاں آئی ہے تیڈے حصے اچ یار بہار اے
 تیڈے حصے دیوچ پھل آئے ہن میڈے حصے دیوچ خار اے
 میڈے حصے آصف رووٹ آئے تیڈے حصے وچ مُسکار اے
 بس قسمت آپڑوں اپنی ہے تیڈی جیت تے میڈی ہار اے

ہامی منگدا روز دعائیں یا رب میکوں یار سیٹاں ڈیویں
 نہ عیب ہووے بے عیب ڈیویں میکوں اتجھا داٹاں ڈیویں
 اللہ پاک ملائے توں مل پیا ہئیں نہ رول نمائاں ڈیویں
 بس آصف اپٹے قدمیں وچ میکوں آپ ٹکائاں ڈیویں

تیڈے پیار دیوچ میڈا چن ماہی پھوں سارا فرق نظروے
 تیڈے دل دے کورے کاغذ دا ہُن میلہ ورق نظروے
 تیڈے پیار دے شربت رنگ بدلے زہریلہ عرق نظروے
 تیڈے مونہہ موڑن وچ آصف دا ہُن پڑا غرق نظروے

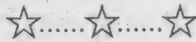
تیڈے گھروچ قسمت گھن آئی اے میکوں پیشک چن اخلاق نہ ڈے
 میکوں حق مہر دے بدلے وچ بے دروی ہجر فراق نہ ڈے
 بیا کجھ نمہیں منگدی سیں کولوں ہک پیار کنوں کر عاق نہ ڈے
 گھت آصف جیندے مار میکوں پر پہلی رات طلاق نہ ڈے

تیڈی یاد دا میڈے سینے توں چن حفظ و سر نہ ونجے
 دلدار و کاوٹِ حُسنِ ولا بازارِ مصر نہ ونجے
 کئی اتجھا روح کوں صدمہ ڈے مٹ ذہن توں فکر نہ ونجے
 میں چاہنداں آصفِ مردیاں تا میں تیڈی الب توں ذکر نہ ونجے

ساڈی آس دا چن بے داغ جیہاں نہ گھنڈ وچ لگ، اساں غیر نے
 حقدار تیڈے دیدار دے ہیں نہ چن بھج دھرک، اساں غیر نے
 اہِ کرٹی گالھ ضروری ہے ہک لحظہ رُک، ساں غیر نے
 یا زہر چا ڈے یا بگل چالا اہِ آصف مُک، اساں غیر نے

میکوں اہ و انگوں چن یاد کھڑے تیڈے پاک قرآن تے ہتھ رکھٹا
 دل آصف ڈھول دلا سے ڈے میڈی کمبندی جان تے ہتھ رکھٹا
 میں توڑ نبھیاں اکھیاں تے تیڈا کر اعلان تے ہتھ رکھٹا
 تیں رول ڈتے تیڈا حق تاں ہا کمزور انسان تے ہتھ رکھٹا

میڈے پیار کوں تیڈی نفرت نے چن مار گھیتے میں کیا جیواں
 بیا جذبے شوق حیاتی دے میں ٹھار گھیتے میں کیا جیواں
 تیں کوٹھے اپنی اُلفت دے وِخ پار گھیتے میں کیا جیواں
 تیں آصف کوں کر زندگی توں بیزار گھیتے میں کیا جیواں

ڈوہڑے

﴿جلوید علی شانی﴾

پہلے روزے رکھنے پوندے ہن کچھے عید شوال دا ڈینھ آندے
 ہک بے کوں ملدے جگ سارا بہوں قرب کمال دا ڈینھ آندے
 لاوارثاں دا کوئی وارث نی اے مونجھ حلال دا ڈینھ آندے
 جیندے شاتی یار نہ کول ہووے اوندے کیتے سال دا ڈینھ آندے

تیڈے خلق دے خادم لوکاں کوں ارمان توں پٹی چاہ پئی اے
 تیڈے بھاگ دے بھنور بھنچھو رگھدے مکران توں پٹی چاہ پئی اے
 ہا سے وقت دے تخت نشیں بھانویں دربان توں پٹی چاہ پئی اے
 تیڈے شاتی درد توں بچن کیتے غستان توں پٹی چاہ پئی اے

بدھ پینگھ پیار دی پٹٹاں تے تیڈا روز جھٹاواں یاد آندے
 میکوں دوروں آندا ڈیکھ تیڈا بچ سینے لاواں یاد آندے
 خط لکھ شانی ہتھ قاصد دے تیڈا روز پچاواں یاد آندے
 میں رس پونواں ہا خواہیں وچ تیڈا توڑ مناواں یاد آندے

ہر موڑ اُتے ناکام تھیاں گئی قسمت ہر ونجاں کن اللہ
 متاں راول رول تے چھوڑ ونچے ہیں گال دا ڈرو نجاں کن اللہ
 دلدار بناں ہر شہر میکوں لگے سنج تے پر ونجاں کن اللہ
 میں شاتی دی ہک عرض اُتے کجھ غورتاں کر ونجاں کن اللہ

تیڈی جیت کتھاں ساڈی ہار کتھاں اساں اپنی ہارتوں بد تھئے ہیں
 اساں زر والے بے زر تھئے ہیں اساں رُل نادارتوں بد تھئے ہیں
 ساڈا شاتی کوئی انکار نہ ہا تیڈے صاف انکار توں بد تھئے ہیں
 دراصل گلاب دے پھل ہاسے توں نکھڑیں خار توں بد تھئے ہیں

اڑی سینگی آ رل پار جُلوں جُل پار وا منظر ڈیکھوں
 اُتھاں کئی کئی روپ ایچ یار ہوندن جل یار وا منظر ڈیکھوں
 بہوں ڈکھ ڈے گے بہوں غم شاتی غمخار وا منظر ڈیکھوں
 کیوں نہیں آندا اُروار اوندے انکار وا منظر ڈیکھوں

اے خود وی آپ سمجھدا ہم تیڈا نوکر ہم سردار ناہی
 میڈے دل وچ پیار دا جذبہ ہئی میں سچ آہداں غردار ناہی
 جیویں تیں میکوں ہا سمجھ گھدا میں شانی ایں بیکار ناہی
 تیڈو مڈیاں ڈھو ڈھو تھک پیاں تیڈا یار ہا می پلے دار ناہی

میکوں ساہ دا ساز سمجھ آگے میں جسم دا شہر پھروں گھدے
 میں اصل حقیقت پا گھدی اے میں عیب اپنے ہن تول گھدے
 میں ویس فقیری وچ آ کے میں کرم دا بھر کشکول گھدے
 میکوں کہیں گھردی نی لوڑ شانی میں گھر غستان اچ گول گھدے

میں آنکھڑاں چھوڑ کے پیو ماء دا آہٹھم شاخ دراز اِج
 بے شجرتے حسن دی جھلک جو پئی اُڈ تِیم خاص انداز اِج
 نہیں شانی قسمت ساتھ ڈتا میکوں پیار دے ایں آغاز اِج
 میں او کم بخت پرندہ ہاں جیڑھا ماریا گئے پرواز اِج

گیا رِج ہے میڈے پیار کولوں ہُن پیار دی عجب مثال ڈیندے
 جے ہووے راز دی گال کوئی کراں گال تے گال کوں گال ڈیندے
 اے درد جدائی دا تھوڑا نی بیا ہاں وچ بھانہڑ ہال ڈیندے
 جے آہداں مل ہک وار شاتی بس ہا ہا کرتے ٹال ڈیندے

میڈے سرتے وقت زوال آگے گئے قدم چلن توں رُک اللہ
 اے صدمہ موت توں گھٹ کائنی کھا گئی اے ہجروی اُک اللہ
 ڈکھ شاتی دڑ کے ایں ڈیندے سکھ ڈرتوں گئے ہن لُک اللہ
 نتاں میکیوں گھن نتاں یار ملا اہ نال میڈے چا مک اللہ

میڈے رونوٹ تے کیوں رنج تھیندیں میں تاں پاگل پاگل ہل گئی آں
 ہے بے اوچن گزران میڈی میں قہر دے ساویں تل گئی آں
 میڈی گال کوں شاتی کون سُنے بے مل ہامی بے مل گئی آں
 کیویں منگدی پیار میں تیں کولوں میں چچڑی ہم میں رُل گئی آں

تیڈے قرب کمال دا کرم تھئے میں کیا آکھاں میکوں کیا مل پئے
 ہئی ہک پل لکدا صدیاں دا پل پل مل پئے جاہ جاہ مل پئے
 میکوں شانی پیار دی منزل دا میں سچ آکھاں میکوں راہ مل پئے
 توں آجو گئے میں بچ پئی آں میکوں سمجھ و چھائی اچ ساہ مل پئے

اوندے حسن دا بھوئیں تے شور پیا اے گل پچی آسمان دیوچ
 اوندے گول اچ مگر جہان پیا پر نظریانہ جہان دیوچ
 اوندے حوصلے حرف لکیندے رہے ہنجھ ہنجھ دے ہر ارمان دیوچ
 اوندی یاد کوں فرض سمجھ شانی اوندان نقش ڈٹھم قرآن دیوچ

رکھ سک دے سحر اچ سوچ اپنی کر شام مہمان کوں پڑھدا ہم
 اوندی پیت پیار تے پارت دا کر کٹھا سامان کوں پڑھدا ہم
 پنہ پگل پیریں پے ویسی تہوں بھوئیں آسمان کوں پڑھدا ہم
 اوندی شاتی یاد کوں فرض سمجھ اوندے رُخ قرآن کوں پڑھدا ہم

تیڈی میڈی ہکا متھ ہووے اتے اصلوں وِجھ نہ وال ہووے
 میں آکھاں آتاں آویں توں من چھوڑیں جووی گال ہووے
 ہووے شاتی سچا پیار اپٹا اتے گھر گھر وِچ مثال ہووے
 ایں پیار ہک بے دے نال کروں وِچ تر تیکھا نہ بھئیوال ہووے

اج بنجر ہاں تاں کیا تھی گئے کڈی میں آباد زمین ہامی
ہٹن پر کاسنی ناں کوئی ڈرنی کہیں وقت اڈراک شاہین ہامی
جیڑھا غیر دے کلمیں پڑھدے اج اوندے لب دی میں آمین ہامی
میکوں شاتی سجنٹاں رول گھتے نہ تاں چہرہ سُرخ رنگین ہامی

توں اہدے جی میں جی پوند اتیڈے ایس ارمان کوں سانجھ گھدے
میں سوچم بچاں کیا تھیںسی ہیں وہم گمان کوں سانجھ گھدے
ایس شاتی حال فقیری وچ بس روح مہمان کوں سانجھ گھدے
تیڈی خاطر بُت دے راعل اُتے ساہ دے قرآن کوں سانجھ گھدے

توں سے سے دلبر رنگ بدلا میں ہر ہک رنگ وچ رنگی ہاں
 تیڈی مونجھ مونجھاری کر چھوڑے تیڈے پیار کنوں گئی ڈنگی ہاں
 تیڈے وس شاتی جو آگئی ہاں بھانویں مندی ہاں کے چنگی ہاں
 تیڈی آمد سن کے چن ڈھولا آئی بجھدی پیروں ننگی ہاں

کئی مدت دے بعد جو پار گئیاں او عجب نظارے یاد آگے
 جیندی بانہہ تے سر رکھ سمدی ہم او ڈھول سہاری یاد آگے
 چن شاتی دا لک چھپ کھیڈن او پینگھ ہلا رے یاد آگے
 جیہڑے ساہواں توں تھی ویلھے گئے او ججن پیارے یاد آگے

گل مئے خانے وچ ساقی آ ہر مخار قریب تھیا
 وچ میں وی سُرک سُرک پٹھم پر حادثہ سخت عجیب تھیا
 اوندے پیار دی پاک صراحی دا کوئی مالک آن رقیب تھیا
 بہہ ہر کہیں شانی جام پیتے میکیوں ہک نہیں جام نصیب تھیا

اجاں گھنڈ وچ ہئی گھر پکیں دے سٹ پاتس ٹرمیڈا خان گے
 اوندے ہسدے وسدے ویڑھے وچ ایں یکدم آ طوفان گئے
 او ستری سچھ کوں بھاہ لاوے جیکوں لٹ اپٹا ارمان گئے
 اوندا جیوٹ شانی کیا جیوٹ حیدنا مقصد ٹر غسان گئے

بے وس جو ہئی بے وس تھی کے دل رو آسمان کو ڈیدھی ہئی
 اے باد صبا ہٹ جلدی کر بے پر پروان کوں ڈیدھی ہئی
 اے نہ شانی متاں او ہووے ہر آئے انسان کو ڈیدھی ہئی
 ایندے صدقے مولا یار ملا گھر پے قرآن کوں ڈیدھی ہئی

کر دل دا سودا نال میڈے ڈیاں دل دے بدلے دل تیکوں
 تیں نال بے پیاروی گال کراں ڈس کیوں آویندی ہے گھل تیکوں
 توں منک کے بس لٹ گھندا ہیں رب ایہہ جی بخش اے کھل تیکوں
 او شانی دل لٹوا باہندے ہک وار جو گھنے مل تیکوں

تیڈی سک میکوں بے تاب کیتے تہوں چادر تان موندہ کج پونداں
 طوفان دی مانند ہے سینے وچ جذباتاں نال میں کج پونداں
 تیڈے رستے مل مل نی تھکدا ہر لاج تیڈی میں کج پونداں
 توں شادی خواب اچ سڈ ماریں میں سٹا ہو یا کج پونداں

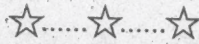
تیڈا وعدہ ہئی تیڈے نال راہساں کیوں سٹ گے پیت وفادی
 میکوں پہلے گل نہ لائیں ہا جے نہ ہم تیڈے ڈا دی
 تیڈے چمن اچ روز بہار شادی میڈے ویڑھے وچ بر بادی
 ڈیکھیں ہوں ڈینھ میڈے قل ہوسن جئیں ڈینھ ہوسی تیڈی شادی

اے سوچ کے دلبر سمجھ بچھا کیا فیدہ کیا نقصان تھیںسی
 تیڈے گھر گھر کاٹھے شادی دے میڈا مسجد وچ اعلان تھیںسی
 اے نہ سمجھ جو کیا تھیںسی تیڈی سمجھ کوں وی ارمان تھیںسی
 تیڈا جگ وارث ہے چن شائی میڈا ونج وارث غستان تھیںسی

کل رات انوکھا خواب ڈٹھے میڈے کولوں دولت وڈی ہئی
 ہا تاج محل وچ ہیرے ہن چھت سونے نال پی لڈی ہئی
 ہن نال سکوٹی گارڈ میڈے تلے لینڈ کروزر گڈی ہئی
 کھلی اکھتاں شائی کیا آکھاں اتوں گندی ہئی تلوں تیڈی ہئی

میڈے دلبر دا مزاج ڈیکھو میں ہک اہداں او ڈاہ آہدے
 ہواری آکھ تے پھندا ہے ڈوں گھٹے بعد والا آہدے
 ہر ویلے کم ہے آکھن دا کر کرتے ناز ادا آہدے
 میکوں اہ تیں سمجھ نی آئی شائی کوئی کچھ ڈیوے او کیا آہدے

میڈی تاہنگاں وچ میڈا سوہٹا سیں میڈی جند سگریج کے سک ویسی
 لگ سہریاں کوں جے سیک گیا میڈا ڈاج کچ کے سک ویسی
 ہر دھمدی رات دے مٹھڑے تے رنگ لا بھرتج کے سک ویسی
 توں اوں ڈینھ شائی لگھ آسیں جڈاں قبر لنبج کے سک ویسی

فیصل را نجا کر فکس ملان

